

VESPERES PAR MIRUŠAJIEM

IEVADS

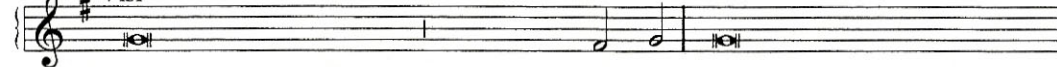
Priesteris (celebrants)

Visi

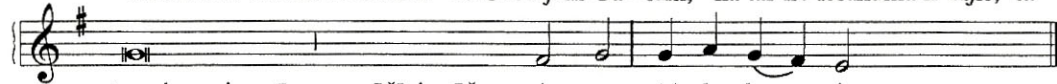

Dievs, mēs tavu pa - li - dzi - bu lū - dzam. Kungs, nekavējies mums pa - li - dzēt.

Visi

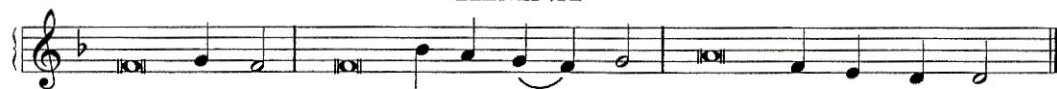

Gods lai ir Tēvam un Dēlam un Svētajam Ga - ram, kā tas no iesākuma ir bijis, tā

tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžam. A - men. Al - le - lu - - ja.

HIMNA

1. Neizsakāmas godības **Karali**,
kas mūsu dēļ esi **tapis** cilvēks,
tu esi **uzvarējis** nāvi.

4. Padari, lai ikviens tevi **gaida**
ar **aizdegtu lampu** rokās,
kad tu **nāksi** uz kāzām.

2. Tu lieldienu **naktī**
esi **pieveicis** ienaidnieku,
lai **atbrīvotu** cilvēkus.

5. Savus brāļus **pieņem**
valstībā, kur **mājo** svētie
Dieva **Tēva** godībā.

3. Ak, Pestītāj, **Kristu**,
vadi katru, kas cer uz **tavu vārdu**,
no **nāves** uz dzīvību.

6. Jēzu, lai tev ir **slava**,
Tēvam un **Svētajam** Garam
visos mūsu **mūžos**. Amen.

ANTIFONA I

Kantors

Es stai - gā - šu Kun - ga priek - šā dzi - vo ze - mē.

PSALMS 116/115, 1-9

Flexa:

1. Es mī - lu **Kun - gu** Die - vu, jo Viņš uzklausa manas lūg - ša - nas bal - si. sai - tes, †

2. Jo viņš pievērsa man **savu ausi**
tai dienā, kad **viņu piesaucu**.

5. Kungs ir **žēlsirdīgs un tainīgs**
un mūsu Dievs **ir žēlīgs**.

3. Mani **apvija nāves saites**, †
un **elles valgi aizsniedza** mani,
es **nokluvu spaidos un sūpēs**.

6. Kungs **sargā mazos** laudis
es **biju nespēcīgs**, viņš **mani izglāba**.

4. Bet es piesaucu **Kunga vārdu**:
"Ak, Kungs, **izglāb manu dzīvību!**"

7. **Atgriezies** savā **mierā**, **mana** dvēsele,
jo Kungs **tevi ir darījis labu**.

- Jo **tavu vārdu un solījumu**
tu **paaugstināji pāri** visam.
- Tai dienā, kad **piesaukšu tevi**, **uzklausi mani**,
vairo **manas dvēseles spēkus**.
- Kungs, visi **zemes karaļi** tev **pateiksies**,
jo viņi **dzirdēs** tavas **mutes vārdus**.
- Un viņi **dziedās** par **Kunga ceļiem**,
jo **liela ir Kunga godība**.
- Kungs ir **dīzens**, bet **pazemīgo viņš uzlūko**
un **lepno jau no tālienes pazīst**.

- Ja es **staigāšu ciešanu vidū**,
tu **stiprināsi mani**
- Un **pret manu ienaidnieku dusmām**
pacelsi **savu roku**.
- Un **tava labā roka mani izglābs**.
Kungs to **paveiks manā labā**.
- Kungs, **tava žēlsirdība pastāv mūžam**:
nenicini **savu roku darbu**.
- Gods lai ir **Tēvam un Dēlam**
un **Svētajam Garam**.
Kā **tas no iesākuma ir bijis**, tā **tagad un vienmēr**,
un **mūžīgi mūžam**. Amen.

ANTIFONA V

Visi

Kungs, ne - ni - ci - ni sa - vu ro - - - - ku dar - - - - bu.

Iss Lasījums

RESPONSORIJS

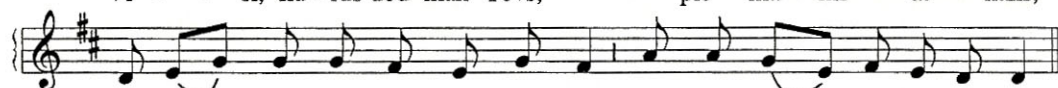
V. Es dzirdēju balsi no debesīm, kas man **tei-ca**: R. Svētīgi ir mirušie, kas **mirst** Kun-gā.

ANTIFONA uz MAGNIFICAT

Kantors

Vi - - si, ku - rus dod man Tēvs, pie ma - nis at - nāks,

un to, kas at - nāk pie ma - nis, ne - rai - dī - šu es pro - jām.

VII MAGNIFICAT

Priesteris/Kantors

Tauta

1. Aug - sti slavē Kungu ma - na dvē - se - le. 2. Un mans gars ga - vi - lē Dievā, manā Pestī - ta - jā.

3. **Jo viņš** ir **uzlūkojis** savas **kalpones zemību**:
redzi, no šī **brīža** mani **svētīgu teiks v isas paaudzes**.

4. **Jo lielas** lietas ir **darījis** pie **manis** **Varenais**,
un **svēts ir viņa vārds**.

5. **Un viņa žēlsirdība** paliek uz **paaudzū paaudzēm**,
tiem, kas **viņa bīstas**.

6. **Varenus** darbus viņš **dara ar savu roku**,
izkausa tos, kas **augstprātīgi garā**.

Gods lai ir **Tēvam un Dēlam**
un **Svētajam Garam**.

7. **Varenos** viņš **nogrūž** no **troņa**
un **paaugstina** **pazemīgos**.

8. **Izsalkušos** viņš **piepilda** **labumiem**,
bet **bagātos** **atstāj tukšā**.

9. **Viņš uzņem** **savu kalpu** **Israēli**
atcerēdamies **savu žēlsirdību**.

10. **Kā viņš** ir **runājis** uz **mūsu tēviem**,
Abrahamu un **viņa dzimumu mūžīgi**.

Kā tas no **iesākuma** ir **bijis**, tā **tagad** un **vienmēr**,
un **mūžīgi mūžam**. Amen.

Visi atkārto **Antifonu uz Magnificat**

Seko: **Aizlūgumi, Tēvs mūsu, Lūgšana un Svētība**

8. Jo viņš ir pasargājis no nāves manu dzīvību, †
manas acis – no asarām,
manas kājas – no kritiena.

Gods lai ir Tēvam un Dēlam,
un Svētajam Garam,

9. Es staigāšu Kunga priekšā
dzīvo zemē.

kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr,
un mūžīgi mūžam. Amen.

4. Kungs nem tevi pavēni un sargā,
viņš vada tevi pie labās rokas.

5. Tev nekaitēs saule dienā,
nedz arī naktī mēness.
Gods lai Tēvam un Dēlam
un Svētajam Garam,

6. Kungs pasargās tevi no visa ļauna,
tavu dzīvību Kungs sargās.

7. Kad tu atnāc un aizej, Kungs gadās par tevi
no šī laika un mūžam.
Kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr,
un mūžīgi mūžam. Amen.

ANTIFONA I

Visi

Es stai - - gā - šu Kun - ga priek - šā dzi - vo ze - mē.

ANTIFONA II

Kantors

Vai man, Kungs, ka mans sve - ši - nie - ka laiks ir ļo - ti ie - il - dzis.

PSALMS 120/119

II d

Flexa:

1. Es pie - saucu Kungu savās bē - dās, un Viņš uzklausi - ja ma - ni. mie - ru †
 2. Ak, Kungs, izglāb manu dvēseli no liekuļu lūpām un no viltus mēlēm!
 3. Ko tev dos viltīga mēle, vai ko tev viņa pieliks?
 4. Tā ir kā spēcīga cīnītāja asas bultas, kā gailošanas paegļa ogles!
 5. Vai man, ka es esmu svešinieks Mešekā, ka man jādzīvo Kedara teltīs.
 6. Pārāk ilgi man jādzīvo pie tiem, kas ienīst mieru.
 7. Es turu mieru, † bet, līdz ko es runāju, viņi cenšas izraisīt karus.
- Gods lai ir Tēvam un Dēlam un Svētajam Garam.
Kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžam. Amen.

ANTIFONA II

Visi

Vai man, Kungs, ka mans sve - ši - nie - - ka laiks ir ļo - ti ie - il - dzis.

ANTIFONA III

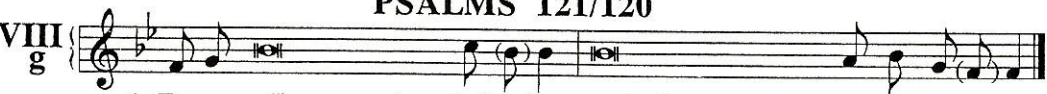
Kantors

Kungs Dievs te - vi sar - gā no vi - sa ļau - na: Kungs lai pa - sar - gā ta - vu dvē - se - li.

PSALMS 121/120

VIII g

1. Es pa - ceļšu savas acis uz kal - niem: no kurienes nāks man pa - li - dzi - ba?
2. Man palīdzība nāk no Kunga, kas ir radījis debesis un zemi.
3. Viņš nelaus tavai kājai slidēt, un neaizmigs tas, kurš tevi sargā.

ANTIFONA III

Visi

Kungs Dievs te - vi sar - gā no vi - sa ļau - na: Kungs lai pa - sar - gā ta - vu dvē - se - li.

ANTIFONA IV

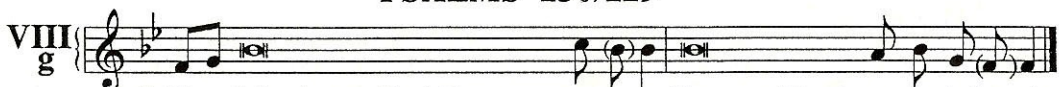
Kantors

Ja Tu, Kungs, ie - vē - ro - si no - zie - dzi - bas: Kungs, kas tad spēš iz - tu - rēt?

PSALMS 130/129

VIII g

1. No dzīlumiem uz Tevi, Kungs, es sau - cu: Kungs, uzklausi ma - nu bal - si.
 2. Lai Tava auss dzird manu lūgšanu, ko es sūtu uz Tevi.
 3. Ja Tu, Kungs, gribēsi noziedzības tiesāt, Kungs, kas tad spēš izturēt?
 4. Bet pie Tevis varam piedošanu atrast, lai mēs bijībā godātu Tevi.
 5. Uz Tevi, Kungs, es ceru; mana dvēsele cer uz viņa vārdu.
 6. Mana dvesele gaida uz Kungu vairāk nekā sargi uz rīta gaismu.
 7. Lai Izraēlis cer uz Kungu, jo Kungs ir ļoti zēlīgs un pestīšanu bagāti dāvā.
 8. Izraēli viņš atpestīs no visiem viņa grēkiem.
- Gods lai ir Tēvam un Dēlam un Svētajam Garam.
Kā tas no iesākuma ir bijis, tā tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžam. Amen.

ANTIFONA IV

Visi

Ja Tu, Kungs, ie - vē - ro - si no - zie - dzi - bas: Kungs, kas tad spēš iz - tu - rēt?

ANTIFONA V

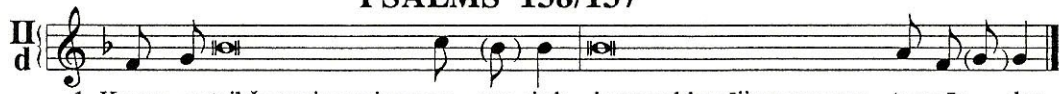
Kantors

Kungs, ne - ni - ci - ni sa - vu ro - - - - ku dar - - - - bu.

PSALMS 138/137

II d

1. Kungs, es teikšu tevi no visas ma - nas sirds, jo tu uzklausi manas mu - tes vār - dus.
2. Es dziedāšu tev eņģeļu priekšā, tavas svētnīcas priekšā kritīšu pie zemes
3. Un slavēšu tavu vārdu, tavas zēlsirdības un uzticības dēļ,